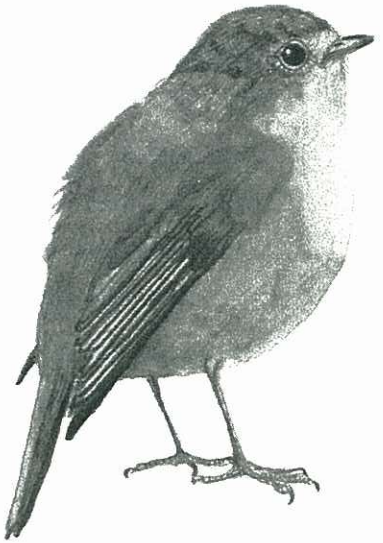
Tropikerna 4

Den som väljer att förlägga mellanstadiets obligatoriska praodag på Ottenby Fågelstation förväntas inställa sig innan gryning. Det är sen höst och blåser. Arbetsuppgifterna består av att titta på när ordinarie personal samlar in och ringmärker fåglar. Bara ett fåtal exemplar fastnar i fångstnäten. Det är sent på säsongen. Men tidigt på dagen. Praoeleven slår lovar i omgivningarna för att få tiden att gå. Nere vid stranden har en rödhake flugit in i ett nät. Ingen ser den som sätter sig på huk i gräset, tar av sig vantarna och med rödfrusna fingrar försiktigt försöker få ett grepp om den lilla fågelns kropp. Bara för att få hålla i den. För att känna hur lätt och mjuk den är i handen. Kanske lite varm. Fågeln flaxar till och plöt-

sligt rycks ett par stjärtfjädrar loss från sitt fäste i gumpen. Nu stiger skammen i praoelevens kropp. Exakt hur skadad är rödhaken? Säkerligen klarar den inte att flytta söderut i detta tillstånd. Kanske kommer den att frysa ihjäl när vintern kommer. Eller bli uppäten av en katt. När handen släpper sitt grepp sitter rödhaken fortfarande fast i nätet. Stympad.

ATT HÅLLA EN FÅGEL I HANDEN
– om hanteringen av fåglar, att ha dem i sina händer

Hur man håller: Inte för löst och inte för hårt. För löst och fågeln flyger i riktning från dig. För hårt och fågelkroppen tar skada varpå döden lätt skiljer er åt. Alternativt vill fågeln till varje pris bort så fort du lossar greppet det allra minsta. Detta då den känner sig kvävd. Istället: Skapa rum mellan två kupade handflator. Att endast lätt snudda med fingrarnas toppar mot den andra handens skinnyta. Håll fågeln så. Omsluten av det galler som inte upplevs fängslande utan ger trygghet, ro. Begränsningen av rum behöver så icke innebära en begränsning i

sinnet då det i händernas rede av luft och kött finns plats för fågelns egna fria vilja att stanna kvar hos dig. Så håller man.

Slå opp alt Hwetemijöl och hälwften af Miölcken uthi een skål. Slå thet ihop med een skiedh eller wijsp. Strö theruppå resterande Miölck tillijka två Egg, litet Salt och något smält Smör som är färskt. Blanda alt wäl. Om smeten tyckes wara för tiock så slå ännu uthi henne någhot lijtet Miölck at hon blifwer tunn. När thet så är ihopa lagat skal man göre järnet warmt.

Forskningsresande Sten Bergman lagar pannkaka. Ägget har han fått av en papuan. Det är ungefär så stort som ett gåsägg, vitt till färgen, något smutsigt och lite mjukt. Skalet tycks segare än på ett vanligt hönsägg men annars förefaller det gula och det vita vara snarlikt värphönans både till smak och konsistens. På de färdiga pannkakorna märks ingen skillnad. Istället är det tillbehören som påminner om att det är en krokodilpannkaka Sten Bergman ska äta till middag idag.

Sten Bergman är förkyld. Huvudet spränger, halsen river, näsan droppar. Han orkar ingenting, ligger på rygg i sin hydda och försöker andas bäst det går. Typiskt att detta skulle inträffa just nu, jämrar sig Sten Bergman. Hur ska det nu gå med allt? Vem kunde tro att denna irriterande sjuka skulle slå till mitt i en tropisk regnskog? Att bli sängliggande i feber efter en råkall höstdag iklädd för tunn överrock där hemma är väl en sak. Eller den där gången både Dagny och han själv insjuknat som ett brev på posten efter ett snorigt barnbarnsbesök. Inga av papuanerna verkar någonsin lida av varken nästäppa eller smärtsamma halsinfektioner. Det är väl något jag släpat med mig i bagaget, tänker Sten Bergman, varpå han

vältrar sig ur sin hängmatta för att på darriga ben tillreda sig en kopp honungsvatten.

Mina paradisfåglar
Mitt gröna paradis
Mina gröna paradisfåglar
Mitt fågelparadis
Mitt paradis gröna fåglar
Mina fåglars gröna paradis
Mitt paradisgröna fågelparadis

Sten Bergman har återvänt till Sverige och till sin villa i Rönninge med tretton paradisfåglar av tre olika arter i bagaget. Det är något av en bragd att ha lyckats föra de ömtåliga fåglarna helbärgade hit. Man får hoppas att de kommer att trivas.